

om det ikke var muligt at afflasse Op- læsningen af den lange Domsakt, der tager nogle Minutter, og som slutter med en saa meningsløs Sætning som, at den Dødsdømte er dømt til at betale saa og saa mange Kroner i Omkostninger. At han, medens han staar og betragter Døds- blokken, hvorpaa hans Hoved skal hvile og falde, skal staa og høre alt dette gammelbogs Sprog, er en Tortur, som jeg ikke tror, at Nutiden er tjent med at fastholde. Vi maa, saalænge Dødsstraffen skal gøres gjældende, paa alle Omraader ved dens Fuldbyrdeelse være saa humane som muligt, og det har viist sig, det er min faste Overbevisning, at det ingenlunde saa meget har været den offentlige Henrettelse, der her har kaldt Forargel- sen til Live her i Landet, som alle Biom- stændighederne, naturligtvis iberegnet de uheldige tre Hug, kort sagt Alt, hvad der har fundet Sted ved denne Leilighed, Jeg vilde derfor meget ønske, at den høitærede Justits- minister vilde strække sig saa langt, at Ord- ningen af alle disse unødvendige Ting kunde blive indbefattede i dette Lovforslag, saaledes at de fuldstændig kunde falde bort, og vor Henrettelsesmaade, om jeg maa bruge det Udtryk, kunde blive mere tidsparende, thi det er den virkelig ikke. Jeg tror i det Hele, at den er saa langt fra at være det paa den Maade, hvorpaa den nu udføres, at det forekommer mig at være et synligt Bevis paa vort Folks Langsomhed, at vi endnu staa saaledes, at en Mand ved Ud- øvelsen af en saa forfærdelig Handling som Halskugning skal følge Reskripter fra Sytten Hundrede og nogle! Jeg skal ikke udtale mig videre om denne Sag, men jeg har fundet Anledning til at fremhæve de Punkter, jeg allerede har berørt, fordi det staar klart for mig, at de have været den væsentlige Aarsag til den Uro, der i Anledning af denne Sag er oppe ude blandt Befolkningen, og fordi jeg synes, det er sørgeligt, at alt Sligt skal ledtage en saa alvorlig Handling som Hals- kugning af et Menneske.

N. B. Jensen: Jeg kan være fuldstæn- dig enig med den høitærede Justitsminister i, at det ikke vilde være let at optage altfor mange Bestemmelser i det foreliggende Lov- forslag, men paa den anden Side tror jeg, at der er Enkelte, som man let kunde faae indførte deri, uden at det vilde volde nogen Vanskelighed. Hvorledes man end ordner Sagen, om Henrettelsen foregaar offentlig eller om den skal ske i Fængselsgaarden, maa der dog ialtfald sørges for, at der er Orden tilstede, og jo mere der fremsættes Omse om, at der skal tilstedes Afgang for Mange, saa

at Henrettelsen kan blive saa offentlig som mulig i en Fængselsgaard, desto nødvendiggere er det, at der er Orden. Jeg tror, at det efter den sørgelige Erfaring, vi engang have havt Leilighed til at gjøre, ikke vilde være heldigt, om man vilde overlade det til tilfældige Omstændigheder, hvorledes Sagen bør ord- nes; der bør være Bestemmelser i saa Hen- seende, og jeg synes, at disse helst burde op- tages i Loven. Jeg vilde derfor ønske, at det Udvalg, der vil komme til at behandle Sagen, vilde bestemme, at der altid skal være en militær Kommando tilstede til Oprethol- delse af Orden. Jeg indrømmer, at det er høist ubehageligt at blive kommanderet dertil, men jeg tror, at man derigjennem vil faae en Garanti og den eneste Garanti, der kan have, og den bør man sørge for. — Den nærmeste Grund, hvorfor jeg iøvrigt har bedet om Or- det, er ikke saa meget for at omtale dette Lovforslag som en anden Lov, idet jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den militære Straffelov af 7de Mai 1881 har en Bestemmelse, som jeg neppe tror kan bringes i Udførelse, naar dette Lovforslag bliver ved- taget. Den militære Straffelov bestemmer nemlig i sin § 9, at Livsstraf, som tilkjendes efter de militære Love, fuldbyrdes offentlig ved Skydning, og at en ifølge de borgerlige Love idømt Livsstraf kan ogsaa fuldbyrdes ved Skydning, naar Omstændighederne ikke tilstede at faae den fuldbyrdet paa den Maade, som de borgerlige Love foreskrive. Naar dette Lovforslag er vedtaget, er det klart, at saa vilde man ogsaa kunne anvende Faldøye i Militæretaten; men hvad der er bestemt i dette Lovforslag om Justitsministerens Be- stemmelse om, hvem der skal give Møde ved Henrettelse, kunde ikke godt overføres paa mili- tære Forhold. Jeg har Intet imod, at dette Lovforslag vedtages, maaske modificeret paa et eller andet Punkt; men jeg vil henpege paa, at det vist vil blive nødvendigt at ind- bringe et supplerende Lovforslag med Henhyn til den militære Straffelovs § 9.

Brandes: Dette Lovforslag er her i Salen blevet modtaget med særdeles megen Sym- pathi, som gjælder baade den Del af For- slaget, der forandrer Henrettelsesmaaden, og den, der foreskriver en begrændset Offentlighed. Ingen af Delene har, saa vidt jeg har hørt, nogen Taler modsagt, men der har i saa Henseende rundt omkring været en sjelden Enighed. Jeg skalde ikke have taget Ordet, hvis jeg ikke, som det hidtil synes, stod noget ene overfor dette Lovforslag, idet jeg ikke indser, at de Forhold, der have været tilstede ved den sidste Begivenhed i denne Retning, kunne henvisse til de Argumenter, der i sin